

Jeg synes, man tydeligt kan høre på hr. Jann Sjursens tonefald og det hele, at hr. Jann Sjursen mener det godt, og jeg havde nær sagt, at det faktisk er det værste ved det hele. Det hele er båret af utrolig god vilje, og derfor finder hr. Jann Sjursen, at når jeg taler imod den der lidt kvalmende slåen sig til ridder på ofrene i Auschwitz, så er det mig, det ytrer foragt for ofrene i Auschwitz.

Jeg finder, at det er hr. Jann Sjursen, men jeg er overbevist om, at jeg ikke kan få ham til at se, at det, at man laver en statslig mindedag, som skal udgøre et omdrejningspunkt bl.a. i skoleundervisningen, vil gøre skoleundervisningen til en eller anden form for kultisk propaganda i stedet for sober undervisning i verdenshistorie, hvor de rædsler indgår, sådan at børnene forstår, at de selv er med i den historie. Jeg drømmer ikke om, at jeg nogen sinde får hr. Jann Sjursen til at forstå pointen.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Nu blev holocaustkonferencen i Stockholm nævnt, og jeg synes, jeg, sagen taget i betragtning, skylder at sige, at Stockholmkonferencen ikke var kvalmende, Stockholmkonferencen var ikke præget af kultisk propaganda. Stockholmkonferencen var et sted, hvor folk kom fra Europa, fra hele verden, og gav udtryk for, at det var nødvendigt, at man ikke glemte.

Jeg vil derfor endnu en gang sige til ordføreren for Dansk Folkeparti: Det er nødvendigt, at vi ikke glemmer, det er nødvendigt, at vi husker, hvad der blev malet på Auschwitz' vægge, og derfor er det forslag, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti, et nyttigt og et vigtigt forslag.

Kl. 13.50

Jeg håber, at Dansk Folkeparti vil overveje endnu en gang, det vil være mit spørgsmål, at man undlader at bruge den slags betegnelser, som blev brugt for et øjeblik siden heroppe. Vores nye ungdom har brug for at huske, så vi ikke glemmer igen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg kan tilslutte mig de ord, hr. Poul Nyrup Rasmussen just har ladet komme til udtryk.

Så blot en replik til hr. Jesper Langballes synspunkt angående at han kan høre på mig, at det nok er velmenende, det, jeg mener og siger, og at det så i øvrigt er det værste af det hele. Jeg synes måske, det værste er at blive påduttet den slags

af hr. Jesper Langballe, netop fordi det jo ikke bare er Kristeligt Folkepartis velmenende, naive, kultiske, ideologiske projekt, men det faktisk er at tage de forpligtelser, som den tidligere regering under hr. Poul Nyrup Rasmussens ledelse påtog sig under Stockholmkonferencen i 2000, alvorligt. Det er noget, jeg føler, at den nuværende regering kun meget halvhjertet følger op på, om end der dog har været en vis opfølgning i forbindelse med det her beslutningsforslag, som vi har fremsat.

Derfor synes jeg simpelt hen ikke, at det hører nogen steder hjemme i en folketingsdebat at påstå, at hr. Jann Sjursen nok er velmenende, men han er altså lidt gakkak, og derfor kommer han frem med sådan et forslag her.

Jeg respekterer, at hr. Jesper Langballe har en fundamentalt anderledes holdning end den, vi har i Kristeligt Folkeparti i denne her sag, og jeg vil ikke sige, at hr. Jesper Langballe er velmenende i denne her sag, han har bare et fundamentalt anderledes syn på de her ting, og hvordan man skal omgås dem og ikke mindst de personer, det vedrører.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der var et spørgsmål til hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, det sidste var jo i hvert fald en afbødning af hr. Jann Sjursens perfide bemærkninger i Kristeligt Dagblad, en afbødning, som virkelig vil noget, og det kvitterer jeg da for.

Men jeg går i øvrigt ud fra, at det er korte bemærkninger til hr. Poul Nyrup Rasmussen, ikke sandt? Der er ingen risiko for, at vi glemmer holocaust. Selv uden hr. Poul Nyrup Rasmussens velmente pædagogik glemmer vi ikke holocaust, så lidt som vi glemmer Gulag. Det sidste er der en del, der er på vej til at glemme.

Vi glemmer heller ikke holocaustkonferencen i 2000. Det var jo faktisk den begivenhed, der for mig endegyldigt kom til at undergrave den gamle regerings troværdighed gennem den skammelige og udemokratiske Østrigaktion. Det var dér som sagt, den politiske korrektheds mekka, holocaustcentret, blev søsat, og det var dér, man forsøgte på at optræde i et sådant orgie af selvgodhed, at befolkningen simpelt hen ikke kunne holde det ud mere. Jeg ser forslaget om en Auschwitzdag i forlængelse af den ideologiske selvgodhed, og derfor er jeg utrolig glad for,